



Załącznik do uchwały nr 1973/18
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 23 października 2018 r.

A. J.
ul.
P.

WWRPO.VIII.3162.52.2014.Ała

DECYZJA
Nr WWRPO/17/W/2018

podjęta w dniu 23 października 2018 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Ryszard Mićko - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018 r. poz.1307 tekst jednolity), art. 61 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 913 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 tekst jednolity ze zm.)

umarza się :

w całości postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek Beneficjenta – Pani A.J. – w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2018 z dnia 30 maja 2018 r. odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia połowy należności głównej w wysokości 149 405,78 zł wraz z całością odsetek stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującą ją w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r. oraz odmowie rozłożenia na 60 rat pozostałej do spłaty należności głównej w wysokości 149 405,77 zł stwierdzonej decyzją administracyjną.

Uzasadnienie

Pani A. J. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą „Tiffany & Friends” A. J. z siedzibą przy ul. w W. (następnie przekształconą w spółkę kapitałową o nazwie SOFFI Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ul. Księcia Bogusława X 1/1 w Szczecinie, zwaną dalej: Spółką lub Beneficjentem) w dniu 05 marca 2012 r. zawarła z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanej dalej: IZ RPO WZ), umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-00 na realizację projektu pn. „Uruchomienie pierwszego w Polsce salonu florystycznego połączonego z kawiarnią Tiffany Flowers & Cafe” Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.1 „Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa” Schemat A. Dodatkowo zawarte zostały aneksy do w/w umowy: nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-01 z dnia 05 marca 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-02 z dnia 21 maja 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-03 z dnia 08 czerwca 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-04 z dnia 28 sierpnia 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-05 z dnia 19 września 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-06 z dnia 29 listopada 2012 r. oraz nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-07 z dnia 09 października 2013 r.

Zgodnie z § 4 ust. 3 umowy o dofinansowanie, Beneficjent w przypadku zaistnienia konieczności dokonania zmiany formy działalności, przekształceń własnościowych czy innych zmian, miał obowiązek niezwłocznie powiadomić o tym fakcie IZ RPO WZ, która przeprowadzi analizę możliwości dalszej realizacji umowy przez zmieniony podmiot, gdzie w przypadku stwierdzenia braku takiej możliwości przywołany stosunek prawny ulegnie rozwiązaniu, a wymieniony zobowiązany będzie do zwrotu całości, bądź części dofinansowania. Ponadto, Beneficjent zobowiązał się nie dokonywać znaczącej modyfikacji projektu w rozumieniu art. 57 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z dnia 31 lipca 2006 r. ze zm., zwanego dalej: rozporządzeniem nr 1083/2006) przez okres trzech lat od zakończenia finansowego realizacji projektu (§ 15 ust. 6 umowy o dofinansowanie).

Pani A. J. pismem z dnia 19 lutego 2013 r. poinformowała IZ RPO WZ o planowanej zmianie podmiotowej polegającej na wniesieniu aportem prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa do nowopowstałej Spółki. Następnie zbyła (...) % udziałów w nowoutworzonej Spółce w zamian za umorzenie jej zobowiązań względem nabywcy w/w udziałów – Pana J. N. Celem zbadania czy przekształcony w spółkę kapitałową podmiot będzie mógł w dalszym ciągu realizować postanowienia umowne oraz czy zostanie zachowana zasada trwałości rozumiana jako niepoddanie projektu tzw. zasadniczej modyfikacji w terminie trzech lat od finansowego zakończenia jego realizacji, tj. od dnia 28 września 2012 r. do dnia 28 września 2015 r. IZ RPO WZ dokonała analizy przedstawionej przez Stronę dokumentacji oraz złożonych przez nią wyjaśnień. W wyniku powyższego uznano, iż przeniesienie (...) % udziałów w Spółce na rzecz Pana J. N. doprowadziło do naruszenia zasady trwałości projektu poprzez wystąpienie znaczącej modyfikacji w rozumieniu art. 57 rozporządzenia nr 1083/2006.

Mając na uwadze powyższe, IZ RPO WZ pismem z dnia 13 września 2013 r. poinformowała Stronę, iż w przypadku wystąpienia znaczącej modyfikacji projektu skutkującej naruszeniem zasady jego trwałości, zgodnie z art. 98 rozporządzenia nr 1083/2006, stosuje się korekty finansowe. W przywołanym wyżej piśmie wskazano jednocześnie, iż w celu potwierdzenia poprawności realizacji projektu oraz stwierdzenia wartości rzeczywistych wydatków kwalifikowalnych, a tym samym należnego dofinansowania, będącego podstawą do naliczenia korekty finansowej, niezbędne jest przeprowadzenie przez IZ RPO WZ kontroli na jego zakończenie, a także zatwierdzenie wniosku o płatność końcową. Ponadto IZ RPO WZ wyraziła zgodę na przekształcenie Beneficjenta jako osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w Spółkę, która znalazła swoje odzwierciedlenie w § 1 aneksu do umowy nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-07 z dnia 09 października 2013 r.

W związku z zakończeniem realizacji projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową, na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018 r. poz. 1307 tekst jednolity, zwanej dalej: uzppr) oraz § 13 umowy o dofinansowanie, w dniach 03-04 października 2013 r. oraz w dniu 31 października 2013 r., IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową, a następnie doraźną projektu. W trakcie przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono liczne uchybienia i zastrzeżenia, które nie pozwoliły IZ RPO WZ na sprawdzenie prawidłowości realizacji projektu, w tym kwalifikowalności i

poprawności poniesienia wydatków oraz utrzymania przez Beneficjenta założonych wskaźników produktu oraz rezultatu.

W protokole pokontrolnym sporządzonym w dniu 08 grudnia 2013 r. organ zobowiązał Beneficjenta do przedstawienia m.in. ewidencji księgowej (rejestr) potwierdzającej nadane na dokumentach numery księgowe (ewidencyjne) oraz ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych wraz z tabelą amortyzacyjną za lata 2010–2013, wskazując przy tym, iż w związku z przeniesieniem (...) % udziałów w Spółce na rzecz osoby trzeciej doprowadzono do naruszenia zasady trwałości projektu poprzez wystąpienie jego znaczącej modyfikacji w rozumieniu art. 57 rozporządzenia nr 1083/2006. Wystąpienie powyższego skutkowało z kolei nałożeniem korekty finansowej na wydatki poniesione w ramach projektu.

Ze względu na fakt, iż Beneficjent, pomimo wystosowanych wezwań, nie przedstawił IZ RPO WZ wszystkich niezbędnych dokumentów, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr (...) z dnia ... r. rozwiązał umowę na realizację projektu z uwagi na niewywiązywanie się przez Beneficjenta z nałożonych na niego obowiązków, jak również z powodu odmowy poddania się kontroli, gdzie za takie działania przyjmuje się również utrudnianie jej przeprowadzenia (§ 17 ust 1 pkt 6 i 8 umowy o dofinansowanie).

Jednocześnie, pismem z dnia 04 sierpnia 2014 r. IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do zwrotu otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-00 na realizację projektu pn. „Uruchomienie pierwszego w Polsce salonu florystycznego połączonego z kawiarnią Tiffany Flowers & Cafe” środków w kwocie 298 811,55 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych ze względu na fakt, iż Beneficjent wydatkował je z naruszeniem procedur obowiązujących w trakcie realizacji projektu. Z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w wezwaniu, w dniu 08 września 2014 r. wszczęto wobec Spółki postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie.

W rezultacie przeprowadzonego postępowania administracyjnego, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego wydał decyzję administracyjną nr WWRPO/49/W/2014 z dnia 13 listopada 2014 r. zobowiązującą Beneficjenta do zwrotu środków w wysokości 298 811,55 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. Beneficjent nie skorzystał z prawa do wniesienia środka odwoławczego w postaci wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Ze względu na brak zwrotu środków, IZ RPO WZ pismem z dnia 11 lutego 2015 r., skierowanym do właściwego miejscowo urzędu skarbowego, wniosła o wszczęcie wobec Spółki egzekucji administracyjnej. Z uwagi na jej bezskuteczność, organ egzekucyjny postanowieniem z dnia 17 lutego 2016 r. umorzył prowadzone postępowanie egzekucyjne.

Następnie IZ RPO WZ w dniu 09 maja 2016 r. wszczęła z urzędu wobec Strony – będącej w czasie naruszenia przez Spółkę procedur, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: ufp) członkiem jej Zarządu – postępowanie administracyjne w przedmiocie ustalenia odpowiedzialności za zobowiązania Spółki określone w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/49/W/2014 z dnia 13 listopada 2014 r.

Po dokonaniu całościowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 13 lipca 2016 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/26/W/2016 orzekającą solidarną odpowiedzialność Strony za zaległości Spółki z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-00 określonych w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 13 listopada 2014 r. nr WWRPO/49/W/2014 z jednoczesnym zobowiązaniem jej do zwrotu wskazanych środków w kwocie 298 811,55 zł wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych.

Strona nie zwróciła wymaganych środków wraz z odsetkami w terminie wskazanym w decyzji administracyjnej nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r., wniosła natomiast o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej przywołaną decyzją, nie zgadzając się w całości z jej rozstrzygnięciem.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 03 stycznia 2017 r. utrzymał w całości w mocy zaskarżoną decyzję nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r.

Strona, korzystając z uprawnienia do wszczęcia sądowej kontroli działalności administracji publicznej, złożyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (zwanego dalej: WSA) skargę na decyzję administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 03 stycznia 2017 r.

Następnie organ pismem z dnia 27 kwietnia 2017 r. skierował do właściwego miejscowo urzędu skarbowego wnioski o wszczęcie egzekucji administracyjnej wobec Pani A. J. jako zobowiązanej.

Pismem z dnia 11 lipca 2017 r. Pani A. J. zwróciła się do IZ RPO WZ z prośbą o wstrzymanie wszczętej wobec niej egzekucji, przedstawiając w załączeniu kserokopię postanowienia WSA z dnia 04 lipca 2017 r. w przedmiocie wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji z dnia 03 stycznia 2017 r. W odpowiedzi na powyższe IZ RPO WZ pismem z dnia 18 lipca 2017 r. skierowała wniosek o zawieszenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec Pani A.J. Przywołany organ egzekucyjny postanowieniem z dnia 27 lipca 2014 r. zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec Strony.

Następnie WSA wyrokiem z dnia 06 września 2017 r. (sygn. akt ...) oddalił skargę Strony na decyzję administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 03 stycznia 2017 r. Strona niezadowolona z powyższego rozstrzygnięcia złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie (zwanego dalej: NSA). Tym samym aktualnym pozostało utrzymanie wstrzymania wykonania przywołanej wyżej decyzji z dnia 03 stycznia 2017 r., zgodnie bowiem z art. 61 § 6 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 tekst jednolity ze zm.) wstrzymanie wykonania aktu lub czynności traci moc dopiero z dniem uprawomocnienia się orzeczenia oddalającego skargę.

Niezależnie od powyższego Pani A. J. pismem z dnia 11 września 2017 r., następnie doprecyzowanym pismem z dnia 26 października 2017 r., zwróciła się do IZ RPO WZ z wnioskiem o udzielenie ulgi w postaci umorzenia połowy należności głównej wynoszącej 298 811,55 zł, tj. kwoty 149 405,78 zł wraz z całością odsetek liczonych jak dla zaległości podatkowych oraz poprzez rozłożenie na 60 rat pozostałej do spłaty należności, tj. kwoty 149 405,77 zł wynikającej z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującej ją w całości w mocy decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 03 stycznia 2017 r.

W ramach uzupełnienia wniosku Pani A. J. pismem z dnia 26 października 2017 r. przekazała stosowną dokumentację potwierdzającą jej sytuację finansową.

Dnia 30 maja 2018 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/9/W/2018 odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia połowy należności głównej w wysokości 149 405,78 zł wraz z całością odsetek stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującą ją w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 03 stycznia 2017 r. oraz odmowie rozłożenia na 60 rat pozostałej do spłaty należności głównej w wysokości 149 405,77 zł stwierdzonej decyzją administracyjną.

Pismem z dnia 25 czerwca 2018 r. Pani A.J. wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej w/w decyzją administracyjną nr WWRPO/9/W/2018 z dnia 30 maja 2018 r., wskazując iż nie zgadza się z zapadłym rozstrzygnięciem i analizą przedłożonych dokumentów oraz oceną jej kondycji finansowej. Pani A.J. wskazała także, iż zamierza w najbliższym czasie przedłożyć dokumenty potwierdzające zasadność udzielenia wnioskowanej ulgi.

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2018 r. organ przedłużył prowadzone postępowanie administracyjne w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2018 z dnia 30 maja 2018 r., z uwagi na oczekiwanie na dostarczenie przez Beneficjenta dokumentacji, o której mowa w w/w piśmie.

Następnie postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2018 r. przedłużono wspomniane postępowanie ze względu na ponowną analizę dokumentacji dostarczonej przez Beneficjenta w związku z wnioskiem o udzielenie ulgi z dnia 11 września 2017 r. oraz oczekiwanie przez organ na dostarczenie przez Beneficjenta dokumentacji, o której mowa w piśmie z dnia 25 czerwca 2018 r.

Z uwagi na fakt, iż pomimo przedłużenia prowadzonego postępowania administracyjnego Beneficjent nie dostarczył do IZ RPO WZ dokumentacji, o której mowa w piśmie z dnia 25 czerwca 2018 r., organ w piśmie skierowanym do Strony dnia 27 sierpnia 2018 r. wezwał do przedłożenia wspomnianej dokumentacji w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wskazując przy tym, iż to w interesie Beneficjenta, na którego wniosek zostało wszczęte postępowanie, leży podanie do wiadomości organu wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a także dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach.

W piśmie z dnia 22 sierpnia 2018 r. Pani A. J., w nawiązaniu do pisma z dnia 25 czerwca 2018 r. zawierającego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, wskazała, iż mając na uwadze zaistniałe w ostatnim czasie okoliczności koryguje wniosek o przyznanie pomocy w ten sposób, iż obecnie wnosi o umorzenie w całości należności głównej, tj. kwoty 298 811,55 zł oraz odsetek.

Z uwagi na brak wyraźnego, zdaniem organu, określenia woli Beneficjenta, organ pismem z dnia 06 września 2018 r. wezwał Stronę do przedłożenia, w terminie 5 dni roboczych od dnia doręczenia pisma, oświadczenia w zakresie charakteru i przedmiotu złożonego pismem z dnia 22 sierpnia 2018 r.

wniosku, a mianowicie czy złożony wniosek należy traktować jako nowy wniosek o udzielenie ulgi w spłacie, zaś złożony pismem z dnia 25 czerwca 2018 r. wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy zobowiązana tym samym wycofuje. Jak wskazano należy bowiem mieć na uwadze, iż organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpoznanie przeprowadza powtórne postępowanie w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty. A zatem biorąc pod uwagę okoliczności na moment wydawania pierwotnej decyzji w przedmiocie ulgi, weryfikuje jej prawidłowość. Tymczasem w piśmie z dnia 22 sierpnia 2018 r. zobowiązana wskazała na odmienny rodzaj ulgi od tego który był wymieniony we wniosku z dnia 11 września 2017 r., jak i powołała się częściowo na okoliczności, które zaistniały już po wydaniu przez organ w dniu 30 maja 2018 r. decyzji o odmowie umorzenia połowy należności głównej wraz z całością odsetek stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującą ją w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 03 stycznia 2017 r. oraz rozłożenia na 60 rat pozostałej do spłaty należności głównej.

W odpowiedzi na powyższe, Pani A. J. pismem z dnia 14 września 2018 r. wniosła o potraktowanie pisma z dnia 22 sierpnia 2018 r. jako nowego wniosku o ulgę w spłacie.

Ze względu na konieczność zapewnienia Beneficjentowi możliwości zapoznania się z aktami i umożliwienia wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 21 września 2018 r. przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2018 z dnia 30 maja 2018 r.

Następnie pismem z dnia 21 września 2018 r. organ administracji poinformował Panią A.J. o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczył o prawach wynikających z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: kpa).

W tym miejscu należy wskazać, iż instytucja zarządzająca jest samoistnym organem administracji publicznej, który przygotowuje program operacyjny, zarządza nim oraz nadzoruje jego realizację. Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ufp organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp, w przypadku płatności w ramach programów finansowanych ze środków europejskich jest organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej. Wedle art. 61 ust. 3 pkt 2 organem odwoławczym jest również instytucja zarządzająca. Zgodnie bowiem z art. 25 pkt 1 uzppr, za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca. Zatem zapisy ustawowe dają IZ RPO WZ możliwość wydawania decyzji dotyczących ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno – prawnych.

Należności publiczno – prawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno – prawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie objętych nimi jednostek w granicach wyznaczonych prawem, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Zgodnie z art. 60 pkt 6 ufp do niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno – prawnym należą również należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Ponadto należy wskazać, iż na mocy art. 67 ufp do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 ufp, nieuregulowanych w ufp stosuje się przepisy kpa i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, zwanej dalej: Ordynacją podatkową (Dz. U. z 2018 r. poz. 1800 tekst jednolity ze zm.).

W związku z pismem Strony z dnia 14 września 2018 r., w którym wskazano, iż wnosi ona o potraktowanie pisma z dnia 22 sierpnia 2018 r. jako nowego wniosku o ulgę w spłacie, IZ RPO WZ uznała za bezprzedmiotowe prowadzone postępowanie administracyjne w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2018 z dnia 30 maja 2018 r. odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia połowy należności głównej w wysokości 149 405,78 zł wraz z całością odsetek stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującą ją w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 03 stycznia 2017 r. oraz odmowie rozłożenia na 60 rat pozostałej do spłaty należności głównej w wysokości 149 405,77 zł stwierdzonej decyzją administracyjną. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż w przedmiocie rozpatrzenia wniosku Strony o udzielenie ulgi w postaci umorzenia w całości należności głównej, tj. kwoty 298 811,55 zł oaz odsetek, toczy się odrębne postępowanie administracyjne. Wspomniana bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej, co do istoty,

w szczególności w przypadku braku przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Bezprzedmiotowość ponadto zachodzi także wtedy, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Zgodnie zaś z brzmieniem art. 105 § 1 kpa, w sytuacji, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Umorzenie ma tu charakter bezwzględnie obowiązujący – bezprzedmiotowość postępowania jest przesłanką do obligatoryjnego umorzenia postępowania.

Wszczęte postępowanie administracyjne stało się bezprzedmiotowe na skutek wyrażenia przez Beneficjenta woli ażeby jego pismo z dnia 22 sierpnia 2018 r. potraktować jako nowy wniosek o ulgę w spłacie. Powyższe należy traktować jako cofnięcie przez Beneficjenta wniosku w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2018 z dnia 30 maja 2018 r. odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia połowy należności głównej w wysokości 149 405,78 zł wraz z całością odsetek stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującą ją w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 03 stycznia 2017 r. oraz odmowie rozłożenia na 60 rat pozostałej do spłaty należności głównej w wysokości 149 405,77 zł stwierdzonej decyzją administracyjną. Cofnięcie wniosku przez Stronę spowodowało, iż przestał istnieć element warunkujący nawiązanie stosunku materialnego, a organ prowadzący postępowanie pozbawiony wniosku Strony nie może orzekać w sposób merytoryczny o żądaniu nieistniejącym. Zatem w zaistniałej sytuacji zasadnym jest umorzenie prowadzonego postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2018 z dnia 30 maja 2018 r., co potwierdza również orzecznictwo sądów administracyjnych. Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 09 marca 2012 r. (sygn. akt I OSK 394/11), „cofnięcie wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego jest równoznaczne z brakiem żądania uprawnionego podmiotu do rozpoznania konkretnej sprawy administracyjnej, co oznacza, że przedmiot postępowania, oznaczony we wniosku, przestaje istnieć. Inaczej rzecz ujmując, z chwilą cofnięcia wniosku odpada jeden z koniecznych elementów sprawy administracyjnej (przedmiot), co obliguje organ do umorzenia postępowania (tzw. obiektywna konieczność umorzenia postępowania) na podstawie art. 105 § 1 kpa. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny dla jakich doszło do cofnięcia wniosku”. Stosownie zaś do wyroku NSA z dnia 14 września 2011 r. (sygn. akt II OSK 1339/10), „oświadczenie o cofnięciu wniosku (...) oznacza, że postępowanie staje się bezprzedmiotowe w rozumieniu art. 105 § 1 kpa, bowiem Strona zrezygnowała z ubiegania się o rozstrzygnięcie określonej treści. Jeżeli jedyny Wnioskodawca cofa wniosek i wnosi o umorzenie postępowania, które może być wszczęte i prowadzone tylko na wniosek, to wówczas ma zastosowanie art. 105 § 1 kpa, tj. zachodzi obiektywna przeszkoda – brak wniosku – do dalszego prowadzenia postępowania administracyjnego i musi być ono umorzone”.

Reasumując w związku z faktem, iż w przedmiotowej sprawie Beneficjent cofnął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2018 z dnia 30 maja 2018 r. odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia połowy należności głównej w wysokości 149 405,78 zł wraz z całością odsetek stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującą ją w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 03 stycznia 2017 r. oraz odmowie rozłożenia na 60 rat pozostałej do spłaty należności głównej w wysokości 149 405,77 zł stwierdzonej decyzją administracyjną, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego. Od skargi pobierany jest wpis stały w wysokości 200,00 zł. Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) A. J.
ul.
P.
- 2) a/a

Zanonimizowała Anna Jończyk na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.